

על הקלף הרי היא פסולה. אבל אם כתב תפילין על דוכסוסטוס כשר.

ומקשינן: **והתניא: שינה בזה ובזה** — **פסול**. ומשמע דבין מזוזה ובין תפילין פסולין אם שינה בהם.

ומתריצין: הא דקתני שינה בזה ובזה אין הכוונה ששינה בתפילין ובמזוזה. אלא **אידי ואידי**, "שינה בזה ובזה" — **אמזוזה בלבד** קאי.

ושני שינויים הם שפוסלין בה:

א. **הא דכתבינהו למזוזה אקלף**, ולא כדינה, על הדוכסוסטוס.

ואפילו אם כתב על הקלף בצדו החיצוני, שכתבו **במקום שיער**, כדין מזוזה שנכתבת במקום שיער [שהרי דינה של מזוזה הוא להכתב על הדוכסוסטוס, ומקום הכתיבה עליו הוא בצידו החיצון, במקום שיער] ולא כתב כרגיל בקלף בצדו הפנימי — אעפ"כ פסולה המזוזה, משום ששינה מדוכסוסטוס לקלף.

ב. **אי נמי**, שינוי נוסף פוסל במזוזה, הוא כגון שכתבה **אדוכסוסטוס במקום בשר** ולא במקום שיער.

אבל בתפילין אין פוסל בו אם שינה מקלף לדוכסוסטוס.⁽²⁾

ואיבעית אימא: שינה בזה ובזה, הכוונה היא בין בתפילין ובין במזוזה, ופסולן תנא דברייתא.

ולא קשיא לרב — כי בפלוגתא **דתנאי היא** שנויה.

לא סגי בשיעור זה, אלא צריך שיעור יותר גדול, דהיינו בכדי לכתוב עליו שתי פרשיות שבמזוזה.

ואי כדרב, שדוכסוסטוס ראוי גם לתפילין, היה לו לתנא של המשנה לשער גם בהוצאת הדוכסוסטוס את השיעור הקטן של פרשת שמע ישראל שבתפילין, לחומרא?

ומתריצין: **למצוה** מן המובחר אכן בעינן דוקא קלף לתפילין. ולכן בהוצאת קלף משערינן רק בתפילין ולא בדוכסוסטוס. שאעפ"י שגם הוא כשר מעיקר הדין לתפילין, מכל מקום אין הדרך להשתמש בו לתפילין, כיון שאינו מן המובחר אלא למזוזה. ולכן משערינן ליה במזוזה.

תא שמע מהא דתניא:

הלכה למשה מסיני:

א. **תפילין** — נכתבין על הקלף.

ב. **ומזוזה** — נכתבת על דוכסוסטוס!

ג. **קלף** — כותבין עליו **במקום בשר**, בצדו הפנימי שכלפי בשר הבהמה.

ד. **דוכסוסטוס** — כותבין עליו **במקום שיער**, בצדו החיצוני שכלפי שיער הבהמה.

הרי שדוקא קלף כשר לתפילין ולא דוכסוסטוס. וקשיא אדרב?

ומתריצין: ההיא נמי **למצוה**. אבל מעיקר הדין גם דוכסוסטוס כשר לתפילין.

ומקשינן: **והתניא: אם שינה — פסול!**?

ומתריצין: **אמזוזה** הוא דקאי, שאם כתבה

ואידי אתפילין ושנוי אחד הוא שכתבן על הקלף

2. תוד"ה אידי, מקשים שהיה יכול לתרץ אידי